

give samme bødeforlæg, samme straf, som vi har i den danske lovgivning.

Lene Garsdal (SF):

Jeg har ikke meget nyt at tilføje. Forslaget efterkommer jo et ønske fra Grønlands hjemmestyre. Man ønsker, at der bliver mulighed for skærpet strafudmåling for to områder på sundhedsområdet, nemlig epidemiområdet og dopingmidler. Eftersom Landstinget er hørt og enstemmigt har anmodet om, at forslaget sættes i kraft, så støtter vi fra SF forslaget.

Så forventer jeg, at ministeren kommer med en kommentar til det, som hr. Poul Qvist Jørgensen var inde på, sådan at vi får en afklaring af, om det kan bruges.

Og så skal jeg huske at sige fra Enhedslisten, at de også støtter det forslag, som Grønland selv ønsker.

Naser Khader (RV):

Med lov 369 af 6. juni 1991 om sundhedsvæsenet i Grønland har Grønlands hjemmestyre overtaget den regelfastsættende myndighed for samt administration af sundhedsvæsenet. Landstinget har efter lovens § 3 alene adgang til at fastsætte bestemmelser, der kan medføre idømmelse af bøde og konfiskation for overtrædelse af landstingsforordninger vedrørende sundhedsvæsenet.

Med dette lovforslag, L 101, som vi behandler i dag, får Grønlands hjemmestyre efter eget ønske også bemyndigelse til at fastsætte foranstaltninger efter kriminallov for Grønland. Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det fru Tove Videbæk som næste ordfører.

Kl. 19.25

Tove Videbæk (KD):

Dette lovforslag er fremsat efter ønske fra Grønlands hjemmestyre og hermed får Grønlands hjemmestyre bemyndigelse til at fastsætte regler, så de selv kan idømmes strengere straffe vedrørende overtrædelser i forbindelse med sundhedsvæsenet.

Da det er efter ønske fra Grønlands hjemmestyre og det er helt i tråd med det, de ønsker, har vi ingen problemer med det, og vi støtter det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne takke for de mange og entydige positive indlæg, som får mig til at konkludere, at der er bred opbakning til forslaget her. Alt andet ville jo også overraske, al den stund regeringen jo fremsætter lovforslaget her efter et udtrykkeligt grønlandsk ønske.

Skulle der alligevel vise sig at være nogle spørgsmål undervejs i udvalgsbehandlingen, så svarer jeg selvfølgelig på dem. Hvilken form for udvalgsbehandling, der nu skal finde sted, er jo suverænt Folketingets egen afgørelse.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om fjernelse af lovmæssige hindringer for folkekirken og andre trossamfund for at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

Af Kamal Qureshi (SF) m.fl.
(Fremsat 7/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Dette forslag til folketingsbeslutning er næsten ordret genfremsættelse af det forslag, B 169, der var til førstebehandling i Folketinget den 10. maj, altså for blot et halvt år siden. Derfor kan det næppe undre, at jeg kan sammenfatte regeringens holdning til forslaget i dag i et næsten lige så ordret citat fra min tale den 10. maj, nemlig:

Regeringen ønsker ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til en ændring af lovgivningen som foreslået i det foreliggende beslutningsforslag. I det halve år, der er gået, siden forslaget sidst blev debatteret her i salen, har der været en livlig offentlig debat om, hvorvidt der bør være mulighed for, at homoseksuelles partnerskab kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling i lighed med vielse af heteroseksuelle.

Debatten har været så livlig og udbredt, at der næppe er mange avislæsere i dette land, som har kunnet undgå at bemærke den. Hvis man har den holdning, at det bør være muligt for homoseksuelle partnere at indgå deres partnerskab ved en kirkelig handling, en vielse, eller hvad man nu vil kalde det, har der altså været masser af incitament til at give den mening til kende.

Hvis der er et trossamfund, som gerne vil kunne tilbyde et sådant ritual til sine homoseksuelle medlemmer, har der været mange incitamentter til at stå frem og sige: Lad os få mulighed for at gøre det. Men indtil nu har kun ét trossamfund, Forn Siðr, Asa- og Vanetrosamfundet i Danmark, henvendt sig til Kirkeministeriet ud fra ønsket om at medvirke ved registrering af partnerskab.

Adskillige deltagere i debatten har da også talt for, at der bør åbnes mulighed for, at partnerskab mellem to mennesker af samme køn kan indgås ved en kirkelig eller religiøs handling, der er en parallel til vielse af en mand og kvinde. Men disse røster har efter mening ikke lydt i et antal eller med en vægt, som kan begrundes, at der på nuværende tidspunkt skulle tages initiativ til ændring af lovgivningen.

Kl. 19.30

Bortset fra Forn Siðr er der således ikke nogen, som på vegne af et trossamfund uden for folkekirken har udtrykt ønske om en ændring. De har ikke bedt om at få muligheden. Det er samtidig blevet meget klart understreget i debatten, at der inden for folkekirken fortsat er meget delte meninger om dette spørgsmål.

Der er både præster og lægfolk, som har talt for, at der bør være mulighed for en kirkelig handling for homoseksuelle, der er parallel med den kirkelige vielse af heteroseksuelle. Men der er også mellem 25.000 og 30.000, som har tilsluttet sig Indre Missions underskriftskampagne med overskriften »Nej til ritual«. De har skrevet under på den holdning, at et ritual for kirkelig velsignelse eller kirkelig vielse af homofile par anses for at være i konflikt med ægteskabet som

skaberordning og i strid med klare bibelske ud-sagn og intentioner.

Så sent som for 4 uger siden har folkekirken biskopper åbent vedgået, at de er meget delte i spørgsmålet om et eventuelt ritual for velsignelse eller vielse af homoseksuelle partnere. I et offentligt referat fra et bispemøde i Odense den 21. og 22. oktober hedder det således:

»Biskopperne ser forskelligt på nødvendigheden af fælles ordninger vedrørende velsignelse eller vielse af registrerede partnere, men finder, at der er behov for en nærmere præcisering af det teologiske grundlag for biskoppernes udtalelse fra 1997. Biskopperne vil på denne baggrund analysere og evaluere den hidtidige praksis med den gudstjenestelige markering i forbindelse med indgåelse af registreret partnerskab, herunder beskrive de muligheder (bl.a. fortsættelsen af 1997-ordningen, en vejledende ordning vedrørende en gudstjenestelig markering eller indførelse af egentlige ritualer for velsignelse eller vielse), der har været fremme i den offentlige debat og konsekvenserne heraf.« Det er, har jeg forstået, biskoppernes hensigt at arbejde med disse spørgsmål her i efteråret og derefter fortsætte drøftelsen ved det næste bispemøde i januar.

Under debatten om beslutningsforslaget i maj gav jeg udtryk for, at det kan opfattes som et politisk pres på trossamfundene eller utidig politisk indblanding i trossamfundenes indre anliggender, hvis der i lovgivningen åbnes mulighed for, at trossamfund kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab, uden at der fra hverken folkekirken eller andre trossamfund er udtrykt markante ønsker om en sådan mulighed.

Den opfattelse har regeringen fortsat, og jeg kan konstatere, at der bortset fra henvendelsen fra Forn Siðr gennem de seneste måneders livlige debat ikke er blevet åbenbaret sådanne ønsker i trossamfundene.

Jeg sagde også i foråret, at opfattelsen af henholdsvis ægteskab og partnerskab mellem to mennesker af samme køn til dels er eller kan være teologisk eller trosmæssigt begrundet og til dels er eller kan være bygget på kulturelt betingede forudsætninger. Det er, mener jeg, fuldt ud blevet bekræftet i den offentlige debat.

Det er muligt, at der for tiden er ved at ske en holdningsændring, som på et tidspunkt kan føre til, at regeringen tager spørgsmålet op til ny overvejelse, men indtil da ønsker regeringen imidlertid ikke at tage initiativer til ændring af lovgivningen.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil da gerne takke for kirkeministerens bidrag og også henvisningen til den livlige debat, der har været, og som vi formentlig alle har fulgt.

Men jeg synes, at ministeren blander det lidt sammen. Ministeren siger noget med, at man skal ligestille vielse og registreret partnerskab. Det handler det her forslag slet ikke om. Det handler jo udelukkende om, at man skal fjerne nogle hindringer, så det kan lade sig gøre. Så jeg vil først bede ministeren om at bekræfte, at det er det, det handler om.

Kl. 19.35

Og så et andet spørgsmål. Det er det med den gudstjenestelige markering af et registreret parforhold. Der har jo også i avisdebatten og ikke mindst ved Stefanskirkens præst været meget diskussion om, hvad det egentlig er for en størrelse. Så det vil jeg godt lige have en kommentar til.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Ja, det er rigtigt. SF's forslag går ud på at fjerne de hindringer, der er i partnerskabsloven, sådan at det bliver muligt, det bliver lovligt for vielsesmyndighedsindehaveren at foretage registreringen af partnerskabet også i trossamfund i folkekirken og i andre trossamfund.

Men det er jo også klart, at hvis loven bliver lavet om, bliver det en mulighed, og så vil der blive lagt et pres på trossamfundene, herunder folkekirken, til at udfærdige et egentligt vielsesritual. Det er man ikke parat til fra folkekirkens side, og jeg har, som jeg sagde i min tale, heller ikke mødt det ønske fra andre trossamfund end Forn Siðr.

Og så spurgte fru Lene Garsdal til, jeg tror, det var gudstjenestelig markering, som man i dag kan få gennemført i folkekirken. Hvad er en gudstjenestelig markering? Så vidt jeg er orienteret fra biskoppernes side, er det forskelligt fra stift til stift, hvordan man fejrer den gudstjenestelige markering. Jeg ved, at i nogle stifter er der næsten det, der måske kunne ligne et ritual, og i andre stifter er det knap så fasttømret.

Det er det, biskopperne drøfter og har drøftet og fortsat vil drøfte, og så må vi høre, hvad de kommer frem til, når de er færdige med deres drøftelser.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg glemte, at jeg sådan set også gerne ville takke for, at ministeren overvejer, om der skal tages nogle lovinitiativer i den forbindelse.

Det, som jeg har tænkt på, er, at når der netop er lavet nogle retningslinjer om gudstjenestelig markering, har man jo et eller andet sted i kirken sagt, at homoseksuelle også er mennesker, der kan have behov for gudstjenestelig velsignelse, eller hvad det nu er. Så på den måde undrer det mig faktisk lidt, hvorfor det er så stort et skridt at lave et ritual, når man i forvejen må lave en markering.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det sådan, at ritualerne i folkekirken er biskoppernes bord helt og holdent. Det er det, vi kunne kalde kirkens indre anliggende. Så jeg synes, det ville være fint, hvis vi væbnede os med tålmodighed og ventede på, at biskopperne gør deres arbejde færdigt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kan godt være, jeg fuldstændig har misforstået Venstre de sidste 3, 4, 5 år, men jeg troede sådan set, at Venstre gik ind for frit valg, men det kan jeg så forstå på denne debat, at det gør Venstre ikke. Venstre skal diktere, hvorvidt en præst må gennemføre et vielsesritual eller ej. Det er Venstre, der skal bestemme det. På hvilken måde hænger det sammen med Venstres generelle holdning omkring frit valg?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er det sådan, at der er nogle ritualer og nogle bestemte forordninger, der gælder for de handlinger, der foregår i folkekirken. Og som embedsmand og ansat i folkekirken er man selvfølgelig underlagt de vilkår, der er for den ansættelse. Så det er vilkårene.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Og de vilkår er dikteret af Venstre. Venstre siger: En præst i den danske folkekirke må ikke, selv om præsten gerne vil det, forestå et vielsesritual for homoseksuelle. Det er Venstre, der fjerner muligheden for det frie valg.

Jeg mener jo sådan set, at man skal adskille kirke og stat, og når vi nu ikke gør det, så mener

jeg, vi i videst mulig udstrækning skal sørge for, at der er et frit valg i folkekirken, så vi netop ikke blander os i indre anliggender. Den lovgivning, som er foreslået afskaffet her, er jo netop indblanding. Det er et spørgsmål om, at Venstre skal diktere, hvad en præst må, og hvad en præst ikke må.

Kl. 19.40

Vi ved jo, at folkekirken er mangfoldig. Vi har en repræsentant, som er medlem af folkekirken, siddende herovre til venstre for mig for Dansk Folkeparti. Vi har tidligere haft fru Margrete Auken repræsenteret her i Folketinget, og man må sige, at de to parter er relativt uenige. Hvorfor er det, at Venstre skal afgøre, om den ene eller den anden part har ret? Det forstår jeg ikke hvordan hænger sammen med frit valg.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Nu er der mulighed for homoseksuelle par at få en gudstjenestelig markering i folkekirken. Det var det, biskopperne kom frem til. Efter at der havde været et udvalgsarbejde, kom de i 1997 frem til, at det var kompromiseret. Det var det, man kunne enes om. Det var det, man kunne blive enige om. Der kunne man møde hinanden.

Nu er biskopperne så gået i gang med at drøfte vielse af homoseksuelle, ægteskabets betydning, og jeg synes, at Folketinget skal væbne sig med tålmodighed, indtil biskopperne er færdige med deres overvejelser.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Det kan lyde lidt på ministerens tale her i dag og i øvrigt også sidste gang – der er en vis overensstemmelse mellem de to taler, forståeligt nok – som om det er et spørgsmål om tid, før også regeringen og også kirkeministeren mener, at man må skride til lovgivning eller det, der er forslået af forslagsstillerne i dag. Det er jo selvfølgelig et standpunkt at have.

Jeg synes måske, det er rimeligt nok at spørge, hvad det er, der er afgørende for regeringen i forhold til, at det her altså bare skal have sin tid, så kommer der nok et lovinitiativ. Hvad lægger regeringen afgørende vægt på, ifald man skulle foreslå eller skabe nogle lovgivningsmæssige rammer for, at man kan indgå et registreret partnerskab også i folkekirken eller i andre trossamfund for den sags skyld?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det, regeringen lægger afgørende vægt på, er, at politikerne, Folketinget ikke skal blande sig i kirkens indre anliggende. Det vil sige, at hvis folkekirken kommer til det punkt, hvor de siger, at de ønsker at kunne foretage registrering af partnerskaber i folkekirken, og de kommer til Folketinget, til regeringen med det ønske, så vil vi tage sagen op til fornyet overvejelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg er meget glad for den distinktion, som kirkeministeren gør, når hun siger, at Folketinget ikke skal blande sig i folkekirkens indre anliggende. Det er jeg helt enig i. Tilbage står så det spørgsmål: Hvem er så folkekirken for regeringen i denne her sammenhæng, hvis det er folkekirken, der skal fremkomme med det ønske, som kan få regeringen til at fremsætte et sådant lovforslag? Ikke at jeg appellerer til regeringen om at gøre det, for det er jeg sådan set selv imod, men når nu ministeren selv bevæger sig ind på den boldbane.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Vi har jo en rummelig folkekirke, som ikke er topstyret, men har en flad struktur, hvor ingen i virkeligheden kan udtale sig på folkekirkens vegne. Men der er oparbejdet en vis usus, en vis praksis for, hvordan man løser de her spørgsmål, når det gælder kirkens indre liv, ritualer osv.

Jeg ved fra sidste gang, biskopperne drøftede spørgsmålet om vielse af homoseksuelle, at der foregik arbejdet på den måde, at man satte en høring i gang blandt præsterne rundt omkring i landets stifter og samlede ligesom holdninger og synspunkter ind fra præster.

Det blev kanaliseret op igennem systemet, og der blev nedsat et udvalg, som arbejdede med det her spørgsmål. Så mødtes biskopperne, og de fandt frem til den ordening, som vi kalder 1997-ordningen, altså at det er muligt med en gudstjenestelig markering af et registreret partnerskab.

Formanden:

Så har jeg forstået, at den konservative ordfører har indgået en aftale med de øvrige ordførere om at komme forrest i rækken.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg siger tak til ordførerne fra både Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Venstre, og det er, fordi jeg har et møde, der starter her om et lille kvarter.

Vores holdning har heller ikke skiftet i forhold til debatten, vi havde i maj måned. Lad mig bare følge op på et enkelt element af det, kirkeministeren var inde på, netop den debat, der jo er foregået med større engagement og styrke i det halve år, siden vi behandlede forslaget i foråret.

Kl. 19.45

Sådan som jeg har hørt debatten, er der en del, der tyder på, at der i øjeblikket i både folkekirken og andre trossamfund måske er ved at ske en holdningsændring, således at flere medlemmer støtter tanken om, at registreret partnerskab ikke alene kan indgås på rådhuset, men også ved en kirkelig handling.

Skulle denne debat fortsætte, og skulle debatten føre til, at der kommer et klart ønske fra den danske folkekirke eller fra andre store trossamfund om, at man ønsker en ændret lovgivning på dette område, så er den konservative folketingsgruppe klar til at tage spørgsmålet op.

Formanden:

Tak til hr. Helge Adam Møller. Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som det allerede er blevet sagt, er der tale om en genfremsættelse, så jeg kan først og fremmest – også fordi tidspunktet er fremskredent – henvise til, hvad jeg sagde sidst.

Jeg kan oplyse, at der i Venstres folketingsgruppe er forskellige opfattelser af, om medlemmer af folkekirken skal have mulighed for en kirkelig velsignelse af registreret partnerskab. Men der er i folketingsgruppen enighed om, at Folketinget godt kan bestemme noget sådant, men der er også i folketingsgruppen enighed om, at det ikke er noget, Folketinget skal bestemme og slet ikke på nuværende tidspunkt.

Hvis det en dag står klart, at stærke kræfter i den danske folkekirke ønsker et ritual for kirkelig velsignelse af registreret partnerskab, tager vi stilling til sagen til den tid.

Vi er meget tilfredse med, at biskopperne nu evaluerer den gudstjenestelige markering, som i en årrække har været praktiseret i folkekirken.

Når det drejer sig om andre trossamfund end folkekirken, er vi helt uforstående over for for-

slaget. Det er svært at forstå, at forslagsstillerne vil gennemtvinge en nyordning, som intet kirkesamfund har bedt om. Det burde stå forslagsstillerne klart, at forslaget vil påvirke f.eks. både muslimernes og katolikernes kirke på en måde, de helst selv vil være fri for. Det står jo allerede i dag ethvert trossamfund frit for at indføre alle de ritualer, de ønsker, og efter indgået registreret partnerskab på rådhuset så at gennemføre et religiøst ritual.

Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne: Hvor mange muslimske kirker har indført et sådant ritual for at velsigne, hvad der allerede er indgået på rådhuset? Det svar vil jeg meget gerne have her i aften. Jeg tror, at svaret vil være, at der ikke er nogen, og derfor vil jeg spørge, hvorfor i alverden man forlanger dét mere, når trossamfundene ikke engang ønsker dét mindre. Man kalder forslaget et frivillighedsforslag, men det er det modsatte.

Jeg vil også gerne fortælle fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der ikke er så meget inde i de her sager, at den danske folkekirke ikke er en bolsjebutik med blandede bolsjer, hvor medlemmerne kan tage frit fra alle hylder. Den danske folkekirke har et bekendelsesgrundlag og en rummelighed i fortolkningen af dette bekendelsesgrundlag, men det er altså ikke en bolsjebutik.

Med disse ord skal jeg meddele, at vi afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu har jeg læst debatten fra sidste gang, og jeg ser heller ikke nogen grund til, at vi gentager alt det, der blev sagt tidligere.

Men Venstre har jo haft en betydelig indflydelse på, at den debat har fået det omfang, den har fået, ved at både hr. Jens Rohde og statsministeren har meldt ud, at de i princippet støtter det her forslag.

Jeg vil sådan set godt stille fru Birthe Rønn Hornbech det samme spørgsmål, som jeg stillede kirkeministeren. Når kirkerne har accepteret, at der foregår en kirkelig gudstjenestelig markering af et registreret partnerskab, hvorfor er der så så langt til, at man kan lave et ritual for et registreret partnerskab?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg skal for det første sige, at det er en misforståelse fra forslagsstillerens side at sige, at statsministeren og hr. Jens Rohde støtter dette forslag.

Det har de aldrig sagt. Jeg taler på hele folketingsgruppens vegne. Det understregede jeg fra starten.

Både statsministeren og hr. Jens Rohde er medlemmer af folkekirken, og de har altså en opfattelse, som jeg for så vidt deler, nemlig at hvis det var sådan, at der kom et massivt krav fra et stort flertal i folkekirken i morgen, så ville jeg da ingen indvendinger have imod, at ministeren autoriserede et ritual, der var kommet frem på den måde, det sædvanligvis sker i den danske folkekirke.

Kl. 19.50

Det er meget svært, vil jeg gerne sige til fru Garsdal, med ord at forklare, hvorfor der er så langt fra en kirkelig markering til et ritual, for det er noget, man ved, når man kommer meget i den danske folkekirke og har føling med, hvad der sker. Der skal ganske meget til at ritualisere noget helt nyt. Der er en teologi, der skal gennemdrøftes, og der er en indre diskussion i den danske folkekirke, hvor mindretallene – det går jeg ud fra at fru Garsdal også har forståelse for – også skal kunne komme til orde.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Da jeg henviste til statsministeren og hr. Jens Rohde, refererede jeg fra en artikel i Kristeligt Dagblad, hvor der står, at de støtter homovielser i kirkerne, men selvfølgelig ikke det her forslag. Det har de jo ikke gode muligheder for.

Nu glemte jeg, hvad det var, jeg skulle svare på.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen så svar på mit spørgsmål – det, som jeg stillede fru Lene Garsdal: Hvor mange muslimske kirker har i dag et ritual?

Lene Garsdal (SF):

Har jeg ordet? Ja.

Mig bekendt er der ikke nogen muslimske samfund, der har ønsket det, men det betyder jo ikke, at de ikke skal have den mulighed. Det er jo netop sådan, og det håber jeg fru Birthe Rønn Hornbech er enig med mig i, at det ikke er nogen tvang for den enkelte præst eller for den enkelte kirke at indføre de her ordninger, men netop en mulighed, og den mulighed for at have ligestilling på det område vil vi give de forskellige religioner.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg er komplet uenig med fru Garsdal. Her taler vi om trossamfund, og vi er et land, der bygger på religionsfrihed, og medlemmerne inden for et trossamfund kan ikke bare betragte deres trossamfund som en bolsjebutik. Hvert trossamfund har et læregrundlag, og det er trossamfundet som sådan, vi taler om i øjeblikket, og det trossamfund har ikke frit valg. Det ville jo påvirke en muslimsk kirkes selvforståelse, hvis de skulle leve med, at der kunne komme nogen, som ønskede det ritual med loven i hånden. Det er en fuldkommen mangel på forståelse for, hvad et trossamfund er. Det er også udtryk for en fuldstændig mangel på forståelse for, hvad folkekirken er, når fru Garsdal fremturer med, hvad statsministeren og hr. Jens Rohde har sagt. Der er ingen af dem, der har sagt, at de vil påtvinge den danske folkekirke deres standpunkter. De har sagt, at det var deres standpunkter, og dem kan de så arbejde for inden for den danske folkekirke, hvis de ønsker det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Først skal jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om fru Birthe Rønn Hornbech er klar over, at en af grundene til, at der er så stor politikerlede i det her samfund, er den type mudderkastning og upassende kommentarer, som fru Birthe Rønn Hornbech kom med for et kort øjeblik siden, og at præcis den politikerlede er medvirkende til at underminere vores demokrati, og om det giver anledning til nogen kommentarer fra fru Birthe Rønn Hornbech ...

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ja, vi kan læse stemmetallene fra sidste folketingsvalg ...

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu håber jeg, at formanden griber ind ...

Formanden:

Ja, det er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der har ordet.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ja tak.

Derefter vil jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om det er korrekt, at det ikke er muligt for folk med loven i hånden, hvis vi foretager denne her ændring, at gennemtvinge et sådant vielses-

ritual, men at det blot giver mulighed for, at man kan gennemføre et sådant vielsesritual.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo et godt spørgsmål, som forslagsstillerne ikke har gjort sig den umage at diskutere igennem i forslaget. For hvis ikke det enkelte medlem skal have ret til det, hvad er det så, man vil, når der ikke er nogen, der har bedt om det? Det forstår jeg ikke.

Og jeg er fuldkommen uenig med fru Pernille Rosenkrantz-Theil i, at det skaber politikerlede, at der er nogle, der vogter om trossamfundenes religionsfrihed. Det passer sikkert, at det skaber lede i Enhedslisten, men ikke i andre partier – det tror jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tænkte sådan set ikke på bemærkningerne om trossamfund, men de bemærkninger af mere personlig karakter, som fru Hornbech også ved den her lejlighed giver udtryk for på talerstolen.

Så skal jeg bede fru Birthe Rønn Hornbech svare på, om Venstre, hvis vi kan lave en præcisering af, hvorvidt der er tale om tvang over for trossamfundene, så vil støtte forslaget. Hvis vi altså kan gøre det klart i tekst og tale, at det, der er meningen med det her forslag, er at åbne mulighed for et ritual, hvilket altså vil sige, at ikke en eneste borger uanset trosretning ville kunne komme med loven i hånden og gennemtvinge at kunne få foretaget et vielsesritual, vil Venstre så støtte forslaget?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen det lader sig ikke gøre, vil jeg gerne sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, for vi har en helt forskellig opfattelse af, hvad et trossamfund er. Så det lader sig ikke gøre.

Med hensyn til fru Pernille Rosenkrantz-Theils vedvarende tilbagevenden til mine bemærkninger ved jeg jo, at Enhedslisten plejer at sige, at enhver religiøs følelse kan man trampe på ved at kalde den overtro.

Nu fortæller jeg altså fru Pernille Rosenkrantz-Theil i dag, at den danske folkekirke ikke er en bolsjebutik, og jeg tror, at de fleste medlemmer af den danske folkekirke vil holde med mig i det og føler sig noget pikerede over, at vi altid skal høre her i salen, at der er tale om over-

tro. For det har vi hørt mange gange fra Enhedslisten.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg vil bare spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun ikke alligevel, når hun selv bringer billedet med bolsjebutikken på bane, mener, at folkekirken fra tid til anden trods alt minder lidt om en butik med blandede bolsjer.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, det mener jeg ikke.

Jeg mener, at folkekirken, som det fremgår af grundloven, fortsat skal bygge på det bekendelsesgrundlag, der har været bekendelsesgrundlaget i flere hundrede år, og at vi skal forsøge at slås for den rummelighed, der har været i den danske folkekirke siden Grundtvigs tid.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Nu var det selvfølgelig også lidt polemisk spurgt – det skal jeg ærligt medgive – på baggrund af debatten med fru Pernille Rosenkrantz-Theil, for selvfølgelig mener jeg også, at der i hvert fald er fast grund under folkekirken i den forstand, at det er en bekendelseskirke. Der er bekendesskrifter, som er kirkens grundlag, og som den mangfoldighed, der godt nok er, udspringer af.

Men det er jo en blandet bolsjebutik i den forstand, at der flourer mange meninger, og der er på mange måder også en voldsom debat, som kirkeministeren har redegjort for f.eks. om lige præcis det spørgsmål, som er blevet rejst her i dag.

Nu er det ikke, fordi jeg vil begive mig ud i en voldsom uenighed med fru Birthe Rønn Hornbech på det punkt her, for vi er sådan set enige, for så vidt angår det spørgsmål, at det ikke er politikernes ærinde at lovgive om en sådan sag her, som helt klart vedrører kirkens indre anliggender, hvilket også kirkeministeren var inde på. Og jeg går da ud fra, at det er der, vi har den enighed, som også fører til, at Venstre afviser forslaget i dag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var også derfor, jeg sagde, at vi ikke var en butik af blandede bolsjer. De forskellige teologiske opfattelser og kirkepolitiske opfattelser skal

strides inden for den danske folkekirke i en god diskussion. Det er det, det drejer sig om, men det er jo ikke bolsjer, det er vigtigere ting.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det fru Lissa Mathiasen som ordfører.

Lissa Mathiasen (S):

Siden vi vedtog loven om registreret partnerskab i 1989, tror jeg, vi alle sammen må erkende, at der er sket en almindelig anerkendelse af ligeværdet mellem samlevende af modsat køn og samlevende af samme køn, hvis vi kigger på samfundet som sådan.

Det har også medført, at flere forslag om ligeværdighed mellem ægteskab og registreret partnerskab har været til behandling her i Folketinget gennem de senere år, og set i den sammenhæng betragter vi det fra Socialdemokraternes side som helt naturligt også at ville sikre ligeværdet på dette område.

Vi deler SF's holdning om, at det skal være muligt for præsterne inden for folkekirken eller inden for andre trossamfund med retsvirkning at få lov til at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

Men det, jeg tror er væsentligt – for jeg synes egentlig, det er en lidt mystisk debat, der også i dag er her om det her forslag – er at lægge vægt på og holde fast i, at det, der altså sker med det her forslag, er, at der åbnes mulighed for, at folkekirkens præster eller andre trossamfund kan forestå registrering af partnerskabet, men der er ingen forpligtelse til det.

Dermed har vi altså også, håber jeg, meget klart fået fastslået, at vi ikke ønsker at blande os i kirkens indre liv. Det vil vi godt overlade til præsterne og til biskopperne. Vi ønsker heller ikke med hensyn til de øvrige trossamfund at blande os i deres indre anliggender.

Der er således ikke tale om, at noget trossamfund, ej heller folkekirken, med en sådan ændring af lov om registreret partnerskab, som vi betragter det her som værende udspil til, pålægges at udføre vielser som en pligt over for deres medlemmer. Det er op til det enkelte trossamfund selv at afgøre.

Det her forslag lægger alene op til at fjerne de lovæssige hindringer for, at et trossamfund, hvis præster har bemyndigelse til at forestå vielser, også får muligheden for at udarbejde ritualer og foretage vielser af registrerede par med

samme retsvirkning som registrering i henhold til lov om registreret partnerskab.

Kl. 20.00

Der har allerede været nævnt fra kirkemini-sterens side det udvalgsarbejde, som biskopperne tog initiativ til i 1995, og tilsvarende også i hvert fald noget af det, som var konklusionen på det, som arbejdsgruppen offentliggjorde i 1997. Senere i 1997 var det så, at biskopperne udsendte en fælles erklæring, hvori de bl.a. udtrykte, at biskopperne ikke er enige om forståelsen af de bibelske udsagn om homoseksualitet, men samstemmende tager afstand fra en kristelig fordømmelse af mennesker, som åbent har tilkendegivet og truffet en beslutning om at leve sammen i registreret partnerskab. Det synes jeg egentlig er en fin hilsen, der er kommet, og jeg synes også, det er meget fint, at vi må konstatere, at der fortsat er en debat biskopperne imellem og generelt i folkekirken. Jeg kunne ønske mig, at der også var en lignende debat i andre trossamfund.

Men debatten fra biskoppernes side kom også til at betyde, at registrerede par siden 1997 har haft mulighed for at få en gudstjenestelig markering af deres partnerskab, men det, vi ønsker, når vi støtter op om et forslag som det her, er at være med til at skabe ligeværdighed, at fjerne nogle af de undtagelser, der ligger i lov om registreret partnerskab. Derfor anerkender vi også, at det naturligvis også er registrerede par, som er medlem af folkekirken eller et andet trossamfund, som gerne vil kunne indgå deres partnerskab inden for rammerne af det åndelige og religiøse fællesskab, som de må være en del af. Men vi siger samtidig, at det ikke er os, der skal bestemme det, det er de enkelte trossamfund, der skal træffe den beslutning. Vi ønsker blot at fjerne barriererne, og derfor kan vi støtte det fremsatte forslag, som giver folkekirken og andre trossamfund mulighed for, hvis de ønsker det, at medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan forstå på forslagsstillerne og også på det, fru Lissa Mathiasen sagde nu her til sidst, at formålet med det hele i virkeligheden er at sikre den kirkelige frihed. Og det synes jeg er dybt rørende, især i betragtning af, at den af forslagsstillerne, hvis navn står først, er hr. Kamal Qureshi, der er erklæret muslim. Det er der et vist storsind over.

Nu er ideen med en folkekirke, som staten, dvs. Folketinget og kirkeministeren, yder den tjeneste at lovgive om og administrere, jo netop igennem lovmæssige hindringer at sørge for en national ramme, der gør folkekirken til den samme folkekirke fra Vesterhavet til Øresund, ligesom vi har fælles bekendelsesskrifter. Der er sandelig ikke frit valg. Det vil sige, at det er der: Man kan melde sig ud af folkekirken. Og i øvrigt forudsætter vi, at kirkens præster følger den lovgivning, bl.a. ægteskabsloven, der vedtages i Folketinget, og at de ikke hver for sig sidder og kreerer nye ægteskabsordninger.

Ægteskabsloven hjemler ingen mulighed for vielse af homofile samlevende, og det er en almindelig misforståelse kolporteret af pressen, at bøsser og lesbiske i dag kan blive viet på rådhuset, men ikke i kirken. Det er noget vrøvl. De kan slet ikke blive viet ifølge dansk lov, men de kan blive registreret som partnere på rådhuset, og det er en god ordning, der friholder homofile par fra en række tidligere uretfærdigheder især af arvemæssig art. Men det siger sig selv, at vi i folkekirken ikke registrerer noget eller noget som helst. Hvad skulle vi det for?

Hvis man ville ændre ægteskabsloven, så homofile par kunne blive viet, skulle man jo i virkeligheden begynde med at ophæve loven om registreret partnerskab og give nogle myndighedspersoner en egentlig vielsesmyndighed, og det bør man aldrig gøre. Ikke fordi de homofile par skal generes, men af hensyn til det ægteskab, der i århundreder har været den familieretbærende institution i Danmark og i øvrigt er et fundament under hele det danske samfund i det hele taget. Ægteskabet har vi af hensyn til familiens beskyttelse fra fremmed, især fra statslig, indblanding, og begynder man at lægge forskellige former for særforhold ind under kategorien ægteskab, ja, så opløser man naturligvis ægteskabet.

Siden det 16. århundrede, da ægteskabet fra at være et rent slægtsanliggende begyndte at blive et offentligt statsligt anliggende, har ægteskabets styrke været en klar definition af ægteskabet: et intenderet, livslangt og monogamt forhold mellem to mennesker af hver sit køn med henblik på at få børn og danne ny familie, der kunne føre slægten videre.

Kl. 20.05

Der kunne jo i øvrigt tænkes mange andre seksuelle varianter, som man lagde ind under ægteskabsloven, end homoseksualitet, og hvem siger, at et ægteskab kun skal bestå af to – hvor-

for ikke tre, fire eller fem? Hvis man vil eksperimentere med det mest fundamentale i tilværelsen, så er mulighedernes antal ubegrænset.

Den frihed, som ægteskabet er bærepille for, familiens frihed, privatlivets frihed, forudsætter en klar og folkeligt forankret definition af, hvad et ægteskab er. Herudover skal man naturligvis sørge for, at ingen ugifte, heller ikke homofile par, lider økonomisk uret, og det har man efter vores mening taget god hånd om ved loven om registreret partnerskab.

Men altså endnu en gang tak på folkekirkens vegne, især til hr. Kamal Qureshi for hans omsorg for kirkens frihed. Jeg skulle hilse og sige, at de fleste i folkekirken betakker sig. Det gør Dansk Folkeparti også. Men jeg glæder mig til, at hr. Kamal Qureshi fører denne her sag frem i de muslimske trossamfund og fordrer vielse af homofile i moskeerne.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Nu synes jeg måske ikke, det er helt passende at omtale hr. Kamal Qureshi, som ikke kan være til stede i dag, på den måde, men det er jo op til hr. Jesper Langballe.

Men jeg synes, hr. Jesper Langballe bruger en uforholdsmæssig stor del af sin tid på at tale om ægteskab. Det her beslutningsforslag har jo intet med ægteskab at gøre. Det er et spørgsmål om frivilligt at fjerne nogle forhindringer for, at et registreret partnerskab også kan indgås i kirken og med samme retsvirkning.

Så vil jeg spørge hr. Jesper Langballe, for nu har jeg jo også fulgt med i aviserne her de senere måneder: Er det ikke korrekt, at der er nogle præster, der ønsker at kunne gennemføre en form for registreret parforhold i kirken? Og hvorfor skulle de ikke have lov til det?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen der er sandelig mange ting, man ikke har lov til. Jeg har f.eks. ikke lov til at forkynde satanisme i stedet for evangeliet. Jeg har ikke lov til at stå på hovedet, mens jeg siger trosbekendelsen. Der er en masse lovhindringer i folkekirken, som sikrer det, vi kalder sømmelighed og orden, og som først og fremmest holder folkekirken fast om en fælles bekendelse og holder den fast på en fælles national lovramme.

Men jeg må lige sige til fru Lene Garsdal, at den moralske bebrejdelse, der ligger i, at jeg skulle have omtalt hr. Kamal Qureshi på en grim

måde, forstår jeg simpelt hen ikke. Jeg mener da, at hr. Kamal Qureshi er erklæret muslim, og at han ikke lægger skjul på det og heller ikke har nogen grund til at gøre det. Så jeg ved ikke, hvad det er, der er galt i det.

Må jeg så lige sige, at tanken om at indføre registreret partnerskab i kirken jo simpelt hen logisk set er meningsløs. Man kan beslutte, at homoseksuelle skal vies. Det vil være en meget radikal omlægning af hele vores tradition, men det kan man rent logisk beslutte. Men en registrering af et partnerskab som den, der foregår på rådhuset, hvordan skulle det kunne foregå i kirken? Der registrerer vi jo ikke folk. Man kunne tænke sig, at man indførte en velsignelse af et registreret partnerskab, ...

Formanden:

Ja tak.

Jesper Langballe (DF):

... det er noget andet.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Hr. Jesper Langballe siger, at vi har én folkekirke, som er ens fra vest til øst og i hele landet, fordi den hviler på det samme bekendelsesgrundlag. Jeg er helt opmærksom på, at den hviler på det samme bekendelsesgrundlag, men ikke at den enkelte kirke er fuldstændig ens fra sted til sted.

Det er jo netop det. Der er jo ingen, der taler kirkens sag. Det er den enkelte kirke, som også kirkeministeren var inde på.

Så jeg forstår simpelt hen ikke, at hr. Jesper Langballe blander det her sammen med registreret partnerskab i en kirke. Vi taler ikke om ægteskab. Vi taler om, at et registreret parforhold skal kunne klares i kirken med samme retsvirkning som en vielse, og det er for mig noget helt andet end en vielse mellem en mand og en kvinde. Men jeg skal ikke gå ind i en teologisk diskussion af de her spørgsmål. Det er jeg ikke i stand til, selv om jeg er medlem af folkekirken.

Kl. 20.10

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jamen altså fru Lene Garsdal forstår simpelt hen ikke den principielle forskel, der er på vielse og registreret partnerskab. Vielse af heteroseksuelle – eller for den sags skyld af homoseksuelle – er noget ganske andet end et registreret partner-

skab, som er en ordening, der betyder, at man bliver skrevet ned i en protokol, og det kommer til at påvirke nogle arvemæssige og andre juridiske forhold. Hvordan i alverden skulle folkekirken begynde at registrere folk? Det hænger simpelt hen ikke sammen.

Nu kan jeg ikke huske, hvad det sidste var, fru Lene Garsdal spurgte om.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Jeg skal ikke blande mig i den der registreringsdebat, men man registrerer vel ægtefolk et eller andet sted. Men det er nu lige meget.

Det, jeg vil spørge hr. Jesper Langballe om i forbindelse med den meget klare afvisning af beslutningsforslaget fra SF, som hr. Jesper Langballe gav, er, om det også er Dansk Folkepartis og hr. Jesper Langballes opfattelse, ligesom det synes at være regeringens, at det nok er et spørgsmål om tid, før den her sag kommer tilbage til Folketinget, og så må vi tage affære.

Hvis Folketinget i givet fald skal tage affære på folkekirkens vegne, på hvilken foranledning skal det så ske efter hr. Jesper Langballes mening? Eller er det en afvisning af principiel karakter, som altså også rækker frem i tid, som hr. Jesper Langballe i dag har givet på Dansk Folkepartis vegne?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, men det er klart, det fremgår af det, jeg har sagt, at det er Folketinget, der vedtager ægteskabslovgivningen, og der er der jo nok en principiel forskel på det, jeg har sagt, og det, kirkeministeren og Venstres ordfører har sagt.

Det har været sådan siden reformationen, at kongen, under reformationen Christian III, opfatter det som sin pligt at sørge for kirkens frihed. Husk på, at kirken jo også skal beskyttes mod sig selv, så der ikke er sværmere i kirken, der tager magten. Derfor er det glimrende med en verdslig øvrighed, der holder kirken til det, der er dens opgave.

Men det er jo samtidig klart, selvfølgelig, at man stikker fingeren i jorden og prøver at lugte, hvor man er. Man farer ikke frem med bulder og brag og påtvinger folkekirken noget.

Her taler man om, at man vil fjerne lovmæssige hindringer. Det er meget smart, men det, man gør, er jo i virkeligheden at blande sig fuldstændig utidigt. Der må man lige blive klar over, hvordan stemningen er i folkekirken, og der kan

det da være meget fornuftigt som en af mulighederne for at spore det at forhøre sig hos biskopperne, og det er jo det, kirkeministeren normalt gør.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Men skal jeg så forstå det sådan, at det så også for Dansk Folkepartis vedkommende, lige så vel som det er fra regeringens side, er et spørgsmål om, at man i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt er klar til at tage det skridt, som SF lægger op til her?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nej, altså jeg må sige, jeg ikke kunne drømme om at afvise et forslag og så sige: Men det kan godt være, jeg vil godt tage det om en måned eller til næste år. Det synes jeg måske ikke der er alt for meget alvor i. Når Dansk Folkeparti afviser forslaget, så bliver vi selvfølgelig ved med at afvise det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er for at teste min egen viden. Jeg troede, jeg kendte ritualerne, men hr. Jesper Langballe var inde på, at det var forbudt at stå på hovedet og fremsige trosbekendelsen. Hvoraf følger det?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Nu kommer jeg lidt i vanskeligheder, for jeg kan måske ikke lige pege på paragraffen, hvor det står. Men det ville nok i den grad støde mod den almindelige sømmelighed, at min biskop og derefter kirkeminister Tove Fergo vil tage mig i krebsen og få mig lempet ud, og det ville sikkert også være en udmærket disposition.

Men en masse af de lovmæssige hindringer, der er i folkekirken, er jo uskevne. Og jeg tror, det måske er de allerbedste, der er uskevne, for man har en almindelig sans for, hvordan man opfører sig på et sted, som man skylder så meget respekt, som man skylder kirken. Og derfor er det rent hykleri, når forslagsstillerne siger, at de skam bare vil skabe frihed, at de bare vil fjerne lovmæssige hindringer. Ja god morgen, de vil blande sig.

Formanden:

Formanden ville også skride ind, hvis ordføreren stod på hovedet på talerstolen. Tak til hr. Jes-

per Langballe. Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Kl. 20.15

Elisabeth Arnold (RV):

Som de andre ordførere i denne række har jeg på Det Radikale Venstres vegne heller ikke tænkt mig at skifte mening, siden vi behandlede dette forslag sidst.

Vi synes, det er et godt forslag, SF har fremsat, og vi synes også, det er et ret lavmælt og uaggressivt forslag, nemlig et forslag, der vil afskaffe nogle hindringer for, at registrerede partnerskaber kan blive gyldige.

Vi opfatter det ikke som noget forslag, der går ind på folkekirkens eller andre trossamfunds område, men som et forslag, der skal forhindre, at registrerede partnerskaber ikke er gyldige, hvis de er indgået andre steder end på rådhuset.

Kirkeministeren sagde i sit svar, at hvis man gennemførte dette forslag, ville der komme et pres på folkekirken, ja, der ville komme et pres på alle de trossamfund, hvor der måske er medlemmer eller udøvere, som ønsker disse ritualer foretaget i deres trossamfund. Vi kan ikke vide det. Det er muligt, at der kommer et pres. Det er også muligt, at der overhovedet ikke kommer noget pres. Men det er vel også der, at presset skal være. Der er ingen grund til, at vi som lovgivere forhindrer det pres i at komme i de trossamfund, som vil tage ansvaret for og beslutningen om, hvorvidt disse ritualer kan foretages i deres kreds.

Det Radikale Venstre er ikke enige internt i vores folketingsgruppe om, hvorvidt den danske folkekirke skal kunne forestå sådanne registreringer, men vi er enige om, at det her forslag er fornuftigt, fordi det fjerner nogle hindringer for, at registrerede partnerskaber også kan være gyldige, hvis de ikke er indgået hos borgmesteren. Derfor støtter vi det, og det gjorde vi også sidste gang.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu er det jo ikke min opgave at samle op på debatten, men det glæder mig, at vi står i en situation, hvor der efter et valg, som forhåbentlig kommer meget snart, tegner sig et flertal for to forslag, som har ligget mig meget på sinde, nemlig et forslag om, at homoseksuelle skal have mulighed for at kunne adoptere på lige fod med alle andre, og så det forslag, vi behandler her, hvor der skal fjernes statslige hindringer for, at der kan foretages vielse i kirken.

Det kan selvfølgelig godt lyde lidt mærkeligt, at det er et forslag, der ligger Enhedslisten på sinde, eftersom vi går ind for, at stat og kirke skal adskilles, så det vil jeg knytte et par kommentarer til.

Det handler selvfølgelig om, at når vi ikke kan få kirke og stat adskilt i morgen – det er der ikke et flertal for, og det kræver i øvrigt også en grundlovsændring – vil vi selvfølgelig arbejde hen imod, at så mange lovindgreb over for kirken som muligt bliver fjernet. Og det her er altså et af dem.

Det her forslag går netop ud på at fjerne en forhindring i folkekirken i forhold til, om de kan forestå vielser eller registreringer af homoseksuelle. Vi mener, at det er utidigt indblanding, når staten blander sig i, hvad kirken kan, og hvad kirken ikke kan. Derfor kan vi selvfølgelig støtte det her forslag, som SF har genfremsat.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Når Enhedslisten går ind for den her registrering af partnerskab i kirken, så kunne jeg forstå på fru Rosenkrantz-Theil, at det egentlig er et led i, at folkekirken, som vi kender den i dag, skal nedlægges. Har jeg ret i det?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det kommer lidt an på, hvad spørgeren mener med det spørgsmål. Jeg og Enhedslisten mener, at kirke og stat skal adskilles. Hvad folkekirken så efterfølgende har tænkt sig at gøre med folkekirken, er jo op til folkekirken. Ligesom staten ikke skal blande sig i, hvordan en fagforening fortsat virker i det danske samfund, så mener vi ikke, at staten skal blande sig i, hvordan kirken som forening har tænkt sig at fortsætte i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Men reelt går Enhedslisten ind for det, der har været fremme tidligere fra f.eks. Socialdemokratiets side om, at alle trossamfund skal ligestilles og have lige meget støtte fra staten, såfremt staten, Folketinget, måtte beslutte det; altså at folkekirken, vores kristne folkekirke, i alle henseender skal ligestilles med andre trossamfund, f.eks. med den islamiske tro.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er korrekt.

Kl. 20.20

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil spørge i fuld tillid til, at jeg vil få et ærligt svar: Kunne det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, ikke også udtrykkes på den måde, at da man nu ikke kan få stat og kirke adskilt sådan uden videre, så gør det egentlig ikke så meget, hvis kirken simpelt hen går i stykker?

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil ved selvfølgelig godt, at hvis det her blev indført, var der en mulighed for, at kirken revnede midt over, og helt ærligt: Vil det egentlig ikke være ganske kærkomment for fru Pernille Rosenkrantz-Theil?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten har ikke nogen holdning i forhold til folkekirkens fremtidige virke, så der foreligger intet ønske fra Enhedslistens side om, at folkekirken skulle brase sammen eller gå i stykker.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Når Enhedslisten nu så gerne vil skille stat og kirke ad, så går jeg ud fra, at det bl.a. er, fordi man nøje har fulgt det amerikanske præsidentvalg og altså ønsker, at vi skal blive ligesom i USA, hvor stat og kirke jo er skilt ad, men hvor Vorherre er med i valgkampen fra morgen til aften.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, det ville overraske fru Hornbech, hvis jeg sagde, at jeg ønskede en amerikansk udvikling. Det tror jeg sådan set heller ikke vil være tilfældet, hvis vi adskilte tingene i Danmark.

Der er meget store samfundsmæssige og kulturelle forskelle på den situation, der er i USA, og den, der er herhjemme, ligesom der er meget stor forskel på fru Birthe Rønne Hornbechs parti her i Danmark og så dem, man associerer sig med i USA.

Jeg tror sådan set heller ikke, at fru Birthe Rønn Hornbech vil se det som en særlig god analyse, hvis jeg sagde, at fru Birthe Rønn Hornbechs parti ville havne, hvor Bush eller andre er i dag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis fru Rosenkrantz-Theil prøvede at kigge sig lidt om i verden, så ville fru Rosenkrantz-Theil finde ud af, at de steder, hvor kirke og stat er adskilt, bliver kirken en politisk magtfaktor, og det er faktisk det, vi i Venstre ikke bryder os om. Vi ønsker en upolitisk kirke, der holder sig til at være kirke, og en stat, der holder sig til at være stat.

I USA blandes det hele sammen, og det er ved at gå på samme måde i Sverige. Kirken er blevet mere politisk, efter at den er blevet adskilt fra staten. Men det er noteret, at det er sådan Enhedslisten ønsker det.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi står faktisk i en situation, hvor det er kirken, der dikterer, hvad der lige nu bliver stemt i den her Folketingssal, bl.a. i fru Birthe Rønn Hornbechs eget parti, for kirkeministerens meldinger er jo, at så længe kirken vil én ting, så følger man det blindt, og hvis kirken ændrer opfattelse, følger man blindt den ændring. Det, der foregår i denne her sal på nuværende tidspunkt, er sådan set, at det bærende regeringsparti blindt lader sig styre af folkekirken. Det må man da trods alt sige er en eller anden form for politisk indflydelse.

Så vil jeg sige, at det jo ikke er alle steder, det ser ud som i USA. Et andet eksempel på et sted, hvor man har adskilt kirke og stat, er jo i Frankrig, og jeg har ikke set Frankrigs politiske ledere opføre sig så tåbeligt som George Bush, men jeg kan selvfølgelig blive belært om andet af fru Hornbech senere i denne her debat.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg sidder egentlig og undrer mig, for jeg føler det næsten, som om jeg er kommet ind til en forkert debat. Jeg vil da godt høre, om fru Pernille Rosenkrantz-Theil kan bekræfte, at det, den her debat går på, i hvert fald hvis man kigger på forslaget, er spørgsmålet om, hvorvidt loven om registreret partnerskab skal ændres. Det er vel egentlig også det, vi burde holde fast i i forhold til, hvad der skal diskuteres.

Kan det bekræftes af fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det intet har med en eventuel lovgivning om ægteskabet eller for den sags skyld om folkekirken at gøre, men udelukkende

er et spørgsmål om, hvorvidt lov om registreret partnerskab skal ændres eller ikke skal ændres?

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er fuldstændig korrekt. Det er også indimellem sådan, at man føler sig hensat til en komplet anden debat end den, vi i virkeligheden tager, når vi diskuterer de her spørgsmål om homoseksuelle.

Det, der ligger i det her forslag, er sådan set blot at fjerne en lovgivningsmæssig hindring for, at kirkerne kan forestå vielsesritualer af homoseksuelle. Der er så nogle, der i det her spørgsmål er meget fremme i skoene. Vi ved jo, at det deler Venstre, det bærende regeringsparti, og ikke mindst deler Venstres Ungdom, som har en ganske anden holdning til det her.

Jeg mener sådan set, at det er lidt svært at forstå det efternavn, Venstre har tiltaget sig, altså Danmarks Liberale Parti. Hvis jeg slår ordet liberal op i ordbogen, så betyder det sådan set frisind. Jeg kan ikke helt se, hvor frisindet kommet ind, og jeg har også lidt svært ved at se, hvordan en afvisning af det her beslutningsforslag kan falde i tråd med Venstres indstilling om frit valg.

Formanden:

Tak til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Kl. 20.25

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraternes holdning til det fremsatte beslutningsforslag er identisk med den holdning, som vi fremførte i forbindelse med behandlingen af B 169 i sidste folketingsamling.

Vi er fortsat imod, at Folketinget skal åbne op for, at folkekirken og andre trossamfund kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab. Det er vi først og fremmest, fordi vi mener, at det ville være et decideret politisk overgreb mod både folkekirken og de pågældende trossamfund, hvis Folketinget med det her beslutningsforslag satte sig for at åbne op for, at folkekirken og andre trossamfund kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab.

Jeg ved godt, at forslagsstillerne og fortalere for forslaget også i denne debat i flere omgange har tilkendegivet, at man ikke pålægger eller tvinger nogen til noget som helst. Men det gør man efter vores opfattelse.

Man tvinger en debat ned over hovedet på både folkekirken og en række trossamfund, som

de i givet fald, hvis den skal være der, selv må finde ud af at tage, uden at Folketinget går ind og påvirker dem med den form for lovgivning, som beslutningsforslaget lægger op til. Det er efter vores opfattelse utidig indblanding for nu at bruge et udtryk, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil brugte for lidt siden i en anden sammenhæng og med en modsat betydning.

Der er flere ordførere, der har kædet denne mulighed for, at folkekirken og andre trossamfund skal kunne medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab, sammen med den udvikling, der er sket, siden lov om registreret partnerskab blev vedtaget, velsagtens i 1988 eller 1989, og det tror jeg såmænd er meget rigtigt.

Jeg tror, at den lov, som blev vedtaget dengang, har betydning meget i vores samfund, og jeg tror også, at den har betydning noget for synet på ægteskabet. Hr. Jesper Langballe var inde på en lang historisk redegørelse om ægteskabets betydning, og den skal jeg ikke gentage, og det kan jeg heller ikke, men jeg vil sige, at jeg sådan set er meget enig i de principielle betragtninger, som hr. Jesper Langballe gjorde omkring ægteskabet og dets betydning: at man netop har en veldefineret ramme for samlivet mellem mand og kvinde. Jeg er fuldstændig enig.

Det var også baggrunden for, at Kristeligt Folkeparti, som det jo hed dengang, gik imod loven om registreret partnerskab. Vi ønskede ikke at sidestille en anden samlivsform med ægteskabet rent juridisk, uanset at der så bare er tale om en registrering, som hr. Jesper Langballe siger, for det får større betydning for et samfund også kulturelt set, når man vedtager den slags love.

Det skal ikke forstå sådan, at vi ikke mener, at homoseksuelle skal nyde nogen rettigheder i vores samfund; vi mener f.eks., at de arvemæssige spørgsmål, som man fra nogles side ønskede at tage højde for i forbindelse med registreret partnerskab, godt kunne ordnes i arvelovgivningen i øvrigt.

Men det er en saga blot, jeg skal ikke genoptage den debat her, men da blot nævne den for at sige, at det selvfølgelig også spiller ind i forhold til vores overvejelser i relation til det beslutningsforslag, som vi nu behandler.

Vores argument er altså først og fremmest, at det for os at se vil være et politisk overgreb mod både folkekirken og andre trossamfund, hvis man gennemfører det fra Folketingets side. Jeg kan sige, at i den kristendemokratiske folketingsgruppe er vi helt enige om, at vi ikke skal blande os i kirkens indre anliggender, for så vidt

angår det spørgsmål her. Så er der i øvrigt heller ikke nogen af folketingsgruppens medlemmer, der mener, at folkekirken eller andre trossamfund skal tilbyde denne mulighed for at kunne indgå registreret partnerskab andetsteds end på rådhuset, sådan som det er i dag.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu siger hr. Jann Sjursen, at det ville være et overgreb på folkekirken, hvis man gennemfører det her beslutningsforslag. Betyder det, at hr. Jann Sjursen er af samme opfattelse som ministeren, at hvis folkekirken selv ønsker det, så skal denne lovgivning, som der lægges op til i det her beslutningsforslag, vedtages?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Som jeg redegjorde for, er det folketingsgruppens opfattelse, at det ville være et overgreb, fordi man så blandede sig i kirkens indre anliggender. Hvis der kommer en forespørgsel fra folkekirken selv, så foreligger der selvfølgelig en ny situation.

Men så må jeg altså bare meddele med det samme, at der ikke er nogen i den kristendemokratiske folketingsgruppe, som ville kunne støtte et sådant lovforslag af andre grunde, men det kan vi jo så tage, når den debat til sin tid måtte komme op i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu tror jeg egentlig, at der kom klarhed over det, men bare lige for at være helt sikker: Det, det handler om, er, at den kristendemokratiske folketingsgruppe er imod, at man foretager visser og registreringer – you name it – i folkekirkeligt regi, ligesom man var imod indførelsen af lov om registeret partnerskab, og det er man, uanset hvad folkekirken siger. Det vil altså sige, at man tager principiel stilling til det her i stedet for at tage stilling til, hvorvidt det er utidig indblanding. Man kan sige, at hvis det nu var, at kirken faktisk havde bedt om det her, så ville Kristendemokraterne alligevel stemme imod. Det er i virkeligheden det, hr. Jann Sjursen siger. Det kan jeg sådan set godt forstå, og jeg har i virkeligheden fuld respekt for det udgangspunkt, at man tager principiel stilling til sagerne, uanset hvad forskellige lobbyorganisationer eller andre måtte mene om dem.

Men det er blot for at få slået fast, at man ikke kan forestille sig, at Kristendemokraterne ville stemme for en lovændring af den, der ligger i det her beslutningsforslag, uanset folkekirkens holdning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Nej, altså ikke som folketingsgruppen ser ud i dag, men det er klart, at min argumentation her i dag og den principielle afvisning af det her beslutningsforslag beror på, at lige præcis det her forslag for os at se vil være et overgreb mod folkekirken og andre trossamfund.

Den argumentation vil partiet selvfølgelig ikke kunne bruge, ifald folkekirken måtte henvende sig til Folketinget og sige: Nu vil vi gerne have den mulighed. Så kan jeg selvfølgelig ikke sige, at det er et politiske overgreb, hvis regeringen eller Enhedslisten, eller hvem det måtte være, vil komme med sådan et forslag. Så vil jeg have en anden argumentation, men konklusionen vil være den samme. Vi vil afvise forslaget alligevel, men ikke med, at det er et politisk overgreb mod folkekirken og trossamfundet. Det ville selvfølgelig ikke være det argument, der så blev fremført.

Formanden:

Tak til hr. Jann Sjørnsen. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lene Garsdal.

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil da starte med at takke for en god debat, men trods alt også en noget anderledes debat end den, vi havde sidst. Det er jo formentlig på baggrund af den megen debat, der har været om det her spørgsmål, at debatten fik en anden karakter, og det er jo også det, der er begrundelsen for, at SF har fremsat forslaget igen. Jeg kan da ikke undlade at være tilfreds med, at bisperne har taget spørgsmålet op igen, og så må vi afvente, hvad der kommer ud af det.

Så har jeg også mærket mig, at partier, som ved sidste debat var mere imod, nu altså er lidt mere åbne om, hvorvidt det måske alligevel ender med, at vi skal se på det her område. Det er jeg da meget tilfreds med.

Jeg vil egentlig godt starte med hr. Jann Sjørnsen, som siger, at han opfatter det som et overgreb mod folkekirken og indblanding i kirkens indre anliggender. Det kan man selvfølgelig sige at det også vil være, ligesom det var på det tidspunkt, da man fik kvindelige præster, hvor kir-

ken også var imod, og ligesom det er med alle de love, som vi vedtager her i Folketinget, der omhandler folkekirken.

Jeg forstår i og for sig ikke, at det i sig selv skal være et problem. Det er, som om hr. Jann Sjørnsen frygter lidt eller beklager, at en debat vil blive trukket ned over folkekirken, men den debat er jo allerede trukket ned over folkekirken via den offentlige debat. Jeg forstår egentlig heller ikke, hvorfor det skulle være et problem, at folkekirken ikke i sig selv var stærk nok til at tage en debat. Det var sådan en kommentar til det.

Ellers vil jeg da selvfølgelig gerne takke Socialdemokraterne, som støtter, og ligesådan De Radikale, som anfører, at det er et lavmælt forslag. Det er jeg sådan set enig i. Jeg synes, at debatten her kommer lidt langt omkring ting, som ikke har noget med det her forslag at gøre, og der tænker jeg på kommentarerne fra hr. Jesper Langballe og også fra fru Birthe Rønn Hornbech. Måske er jeg ikke gammel nok i kirkepolitisk sammenhæng til helt at fatte, hvad der bliver sagt, men teologiske diskussioner bør vi jo heller ikke tage her, eller det er i hvert fald ikke tanken, at jeg kan deltage i dem.

Men jeg forstår, at fru Birthe Rønn Hornbech er vred over, at forslaget her bliver genfremsat, men jeg bemærkede jo også, at der ikke var enighed i Venstres gruppe om, hvordan man i givet fald ville stemme til sådan et forslag.

Så bemærkede jeg jo også, at kirkeministeren sagde, at der var en lille åbning, at der muligvis kunne blive tale om overvejelser i retning af lovgivning, når bisperne kommer frem med et eller andet svar på deres udvalgsarbejde.

Alt i alt er jeg glad for debatten, og jeg håber på et godt udvalgsarbejde, og tak for det.

Kl. 20.35

Formanden:

Der er korte bemærkninger til ordføreren, først fra hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Blot den bemærkning, at selvfølgelig er jeg klar over, at der pågår en endog livlig debat i folkekirken om lige præcis det her spørgsmål, som beslutningsforslaget omhandler. Den vil jeg på ingen måde forsøge at forhindre, og det kan jeg i øvrigt slet ikke, så den er der.

Men jeg tager i hvert fald ad notam, som jo også kirkeministeren gør det, at biskopperne ef-

ter høringer osv., der er velbeskrevet af kirkeministeren tidligere, er nået frem til en konklusion i 1997 om en gudstjenestelig markering af det registrerede partnerskab. Ministeren finder det heller ikke opportunt at gå ud med nogen nye meldinger, al den stund der er en debat, og at bisopperne vil vurdere spørgsmålet igen på næste bispemøde, som vi også hørte det refereret.

Det er derfor, jeg faktisk mener – det lyder selvfølgelig voldsomt, men alligevel – at det er et politisk overgreb på folkekirken, hvis man skulle formaste sig til at vedtage det her beslutningsforslag, som SF har fremsat.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Det synspunkt kan man naturligvis have, og det anerkender jeg da fuldt ud, men jeg ser også den offentlige debat, der pågår nu, som en udløber af en generel debat om religiøse spørgsmål, og jeg hilser da med stor tilfredshed, at der er en generel debat. Den bliver jo mere og mere aktuel i takt med, at folkekirken måske ikke er tilstrækkelig synlig. Det er så også et andet spørgsmål.

Men jeg hilser det da med tilfredshed, at der er en offentlig debat om religiøse spørgsmål og ikke mindst om folkekirken.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg synes også, det er fint med en religiøs debat, og at kristne synspunkter også brydes i den debat. Men man må jo sådan set også erkende, at det jo ikke bare, når vi taler om indgåelse af registreret partnerskab og specielt ikke i folkekirken eller andre trossamfund, er et politisk-juridisk spørgsmål. Så er det jo netop også et religiøst eller et teologisk spørgsmål.

Der er det jo, at jeg så mener, at der befinder vi os ubetinget på den boldbane, som vedrører både folkekirken og forskellige trossamfunds indre liv, hvor man kan sige, at der slipper vores kompetence op som politikere eller folketingsmedlemmer, uanset vi privat måske kan have nogle holdninger til Vorherre om at tage den slags spørgsmål op. Men det er ligesom ikke det, vi skal bruge Folketingets talerstol til at diskutere i denne her sammenhæng.

Det er derfor, jeg foretager den klare sondring mellem, hvad politikerne, folketingsmedlemmerne skal holde nallerne fra, og hvad vi skal tage os af, f.eks. når det gælder forskellige øko-

nomiske spørgsmål, og det er jo det næste forslag, vi skal diskutere i forhold til folkekirken.

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg er fuldstændig enig i, at der er den skelnen, at der er noget juridisk og politisk, og så er der noget teologisk. Så er det spørgsmålet, om den skelnen ikke også går på almindelige ægteskaber. Det er jo ikke alle vielser mig bekendt, som bygger på det teologiske.

Jeg læste for nylig en artikel, der netop skelnede mellem, hvorfor folk lader sig vie i folkekirken. Det er jo ikke nødvendigvis kun en kristen ting, det er også en begivenhed. Så den skelnen tror jeg sådan set også er i andre former for ægteskaber.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg vil gerne spørge fru Garsdal, hvorfor fru Garsdal sagde, at Venstrefolkene stemte forskelligt til lovforslaget, når jeg som ordfører har sagt, at en enig folketingsgruppe stemmer imod. Er det, fordi fru Garsdal hører dårligt, eller er det, fordi fru Garsdal taler mod bedre vidende?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg noterede, da fru Birthe Rønn Hornbech havde sin ordførertale, at man afviser forslaget, men at der ikke var enighed om selve substansen i sagen. Det er derfor, jeg har sagt, sådan som jeg har i mine bemærkninger her.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så må jeg sige det en gang til: En enig folketingsgruppe afviser forslaget. Vi ønsker ikke at blande os i folkekirken. Vi kan bruge de ord, hr. Jesper Langballe har brugt, og de ord, hr. Jann Sjørnsen har brugt. Vi betragter det som overgreb over for trossamfundene og folkekirken.

Kl. 20.40

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg har hørt og forstået, hvad fru Birthe Rønn Hornbech siger.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om at overføre den civile registrering fra folkekirken til kommunerne.

Af Jann Sjursen (KD) m.fl.
(Fremsat 22/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Med dette beslutningsforslag er det nu tredje folketingssamling i træk, at Folketinget får lejlighed til at debattere spørgsmålet om at flytte den grundlæggende personregistrering fra folkekirken til kommunerne.

I de to foregående samlinger indgik spørgsmålet godt nok som en del af et større tema, men hver gang blev spørgsmålet genstand for en særlig diskussion og behandling, og hver gang har jeg på regeringens vegne taget afstand fra at flytte personregistreringen.

Det kan derfor næppe undre nogen, at regeringen heller ikke nu kan støtte det fremsatte beslutningsforslag, og det er der stadig væk mange gode grunde til.

Vi har en meget velfungerende ordning. Præster og kordegne er uddannet til at løse opgaven, og der laves meget få fejl. En flytning vil betyde en klar serviceforringelse for borgerne, fordi der er langt flere folkekirkelige registreringssteder, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Især i tyndtbefolkede områder kan turen til rådhuset være lang sammenlignet med turen til sognepresten eller kirkekontoret. For præsternes vedkommende er der ingen begrænsninger i åbningstid. Det betyder bl.a., at man kan få

en ny fødsels- og døbsattest uden for almindelig kontortid, ligesom man f.eks. kan anmelde et dødsfald på søn- og helligdage og ikke er henvist til at afvente, at kommunkontoret åbner på den første hverdag.

Samtidig betyder den nuværende ordning, at flertallet af borgere, de ca. 84 pct., der er medlemmer af folkekirken, kun behøver at henvende sig til én myndighed i forbindelse med fødsel, navngivning og i forbindelse med dødsfald.

En flytning vil betyde spild af ressourcer. Kommunerne skal bekoste opbygning af et registreringssystem samt ansætte og uddanne medarbejdere til at løse den specialiserede opgave, som det rent faktisk er at foretage korrekte registreringer af både fødsler og dødsfald samt registrering i øvrigt i overensstemmelse med navnelovgivningen.

Samtidig skal folkekirken stadig væk bruge ressourcer på at føre og udvikle et medlemsregister, der bl.a. skal indeholde alle de grundlæggende oplysninger, der indgår i civilregistreringen, og hvor der som nævnt er sammenfald for ca. 84 pct. af befolkningen. En eventuel flytning vil med andre ord ikke modsvares af en besparelse på folkekirkens område.

Disse gode grunde til at bevare civilregistreringen i folkekirken anfægtes ikke af forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget.

Da det nu engang som konsekvens af en flerhundredårig historie er sådan her i landet, at arbejdet med civilregistreringen udføres for samfundet af ansatte i folkekirken, kan det efter min mening ikke i fuldt alvor opfattes som så krænkende for mennesker af en anden tro eller uden tro, at det i sig selv er tilstrækkeligt til at begrunde en flytning. Især ikke da ingen behøver at møde personligt op hos ministerialbogførerne.

En fødselsanmeldelse kan allerede i dag sendes med posten, og fra næste år vil det blive muligt at foretage sådanne anmeldelser via digitalt internet. Dette sidste har baggrund i, at ministerialbogførelsen er fulgt med udviklingen der ved, at den elektroniske kirkebog er udviklet og taget i brug i folkekirken.

Derfor vil jeg også finde det noget mærkeligt, hvis Folketinget besluttede at flytte registreringen væk fra folkekirken netop nu, hvor folkekirkens medlemmer har betalt for udviklingen og indførelsen af den nye kirkebog.

Samlet kan jeg derfor konkludere, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende forslag.